

fra et driftsudgiftssynspunkt burde indrømmes fradragsret for udgifter til kautionforsikringspræmier, provisionsudgifter o. lign. i forbindelse med eksportkreditter. Ligningsrådet havde hermed ikke taget stilling til, hvorvidt der eventuelt burde gives fradragsret for de tilsvarende udgifter i et videre omfang.

Vanskeligheden ved at skelne mellem lån til erhvervsmæssige og ikke-erhvervsmæssige formål har medført, at den fradragsregel, der foreslås i § 1, nr. 4, i lovforslaget om ændring af ligningsloven, ikke er begrænset til erhvervsmæssige finansieringsudgifter. Den foreslåede fradragsregel svarer i den henseende til de gældende regler om fradrag for renteudgifter, der kan fradrages, hvad enten de er erhvervsmæssige eller private. Det skyldes bl. a., at det ville være særdeles vanskeligt at skelne mellem det private og det erhvervsmæssige på dette område, jfr. herved notat af 12. maj 1969. Dette notat er trykt som bilag 10 til den betænkning af 4. juni 1969, som i forrige

folketingssamling blev afgivet over forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten.

Det må dog antages, at den foreslåede fradragsregel stort set kun får praktisk betydning for erhvervsmæssige finansieringsudgifter, idet kautionforsikring o. lign. forekommer forholdsvis sjældent uden for det erhvervsmæssige område.

Da det som nævnt har været hensigten at begrænse den foreslåede fradragsregel til finansieringsudgifter, som det er naturligt at sidestille med renteudgifter, omfatter fradragsreglen i princippet kun løbende provisioner, præmier o. lign. Som en undtagelse medtager lovforslaget dog stiftelsesprovisioner og lignende engangsydelser for særligt kortfristede lån, nemlig lån med en løbetid på under 2 år. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget skyldes det, at det ved disse korte lån ikke er anset for muligt at afgrænse fradragsretten efter, om præmien er løbende eller ej.